

изповед

Сульо Метков

Човекът е човек, когато е на път...

Този стих не го знаех, а той беше вроген в мен. Като малък колко желях да пътувам. В неопределени и непознати страни. Беше време, когато мечтаех и завиждах на ония, които са били в Третяковската галерия. И се питах защо не съм и аз, за да разглеждам художествените картини, с дни...

Като се запознах с истината и приех Спасителя и приятел Христос, мечтаех да отида до Ерусалим. Да посетя Витлеем, Назарет, Галилея и Божи гроб. Както се казва да пътувам, да бъда на път...

Но се случи нещо, чуто от амвона от брат с големи възможности и опит. Неговите думи се покриваха с моето мислене и желания. Ще го цитирам по памет: "Бивал съм в много страни. В много от тях съм пребивавал по два или три пъти. Защо са ми харесвали хората, братята, църквата. В едни от тях са ми допадали демократичните им позиции; в други - високия стандарт, в трети - здравия климат и т.н. Но зад всички тези предимства съм виждал и другата страна - сълзите, болестите, санаториумите, смъртта и гробищата. Ето защо сега се готвя за една страна, където няма съл-

зи, няма болки, няма санаториуми, няма смърт и гробища. За тая страна готвя своите документи и своя паспорт. Пиша молба за тая страна - да остана там, в моята родина.

От този момент вече разбрах, че тук, на Земята, съм в чужда страна. И че където и да отида, няма да стана щастлив с моето пътуване. Или че моето пътуване ще бъде една празна илюзия, само една декорация или добре уредена витрина. Затова и аз си подавам молба за онази вечно хубава и прекрасна страна. А когато пристигна там, вече ще мога да пътувам от планета на планета - просто ще бъда на път /Откр. 21:4/. "Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече, нито ще има жаления, ни плач, ни болка, първото премина." /Откр. 22:2/. "И от двете страни на реката имаше гърво на живота, който ражда плод дванадесет пъти, като даваше плод всеки месец: и листата на гърветата бяха за изцеление на народите." Да, аз ще търся тая страна; "А ония, които говорят това, явно показват, че търсят своето отечество". Нека завърша с /Исая 11:6-9/: "Вълкът ще живее с агнето. Рисьт ще почива с ярето. Телето, лъвът и угоените ще бъдат заедно. И малко гете ще ги води. Кравата и мечката ще пасат заедно; малките им

ще си почиват заедно. И лъвът ще яде слама, както и волът. Сучещо гете ще играе над дупката на аспига; И отбито гете ще туря ръката си в гнездото на ехидна. Те не ще се повредят, нито погубят в цялата Ми свята планина; Защото Земята ще се изпълни със знание за Господа, както водата покрива гъното на морето."

Има ли човек, който да не желае да живее в такава страна? Където всичко е в пълна хармония, и нищо не липсва. Там няма икономически или политически спад или колапс. Няма декорации и уредени витрини само за показ. Няма сълзи, няма болни, няма санаториуми, няма СМЪРТ и ГРОБИЩА.

Господи, помогни на моите братя и сестри, да Те потърсят, да Ти се поклонят и да погадат своите документи за нашата родина Едемската градина. Дай ни сили, кураж, вяра да сторим това. В името на пролятата кръв от Голгота, в името на Бога, в името на Христа и в името на Светия Дух моля това. Амин.

